

Bruselj, 17. maj 2019
(OR. en)

9473/19

ECOFIN 507
UEM 149
SOC 377
EMPL 285

IZID POSVETOVANJA

Pošiljatelj:	generalni sekretariat Sveta
Prejemnik:	delegacije
Št. predh. dok.:	9021/19
Zadeva:	Sklepi Sveta o poglobljenih pregledih in izvajanju priporočil za posamezne države za leto 2018

V prilogi vam pošiljamo Sklepe Sveta o poglobljenih pregledih za leto 2019 in izvajanju priporočil za posamezne države za leto 2018, ki jih je Svet sprejel na 3691. seji 17. maja 2019.

Sklepi Sveta o poglobljenih pregledih in izvajanju priporočil za posamezne države za leto 2018

Svet (ECOFIN):

1. POZDRAVLJA dejstvo, da je Komisija objavila poročila za posamezne države, vključno s poglobljenimi pregledi v okviru postopka v zvezi z makroekonomskimi neravnotežji, v katerih analizira ekonomske politike za vsako državo članico in spremlja napredek pri izvajanju priporočil za posamezne države za leto 2018; POZDRAVLJA tudi priloženo sporočilo z ugotovitvami Komisije glede opredelitve in resnosti neravnotežij;
2. BO te elemente, pa tudi sklepe Sveta z dne 22. januarja 2019 o letnem pregledu rasti in poročilu o mehanizmu opozarjanja, nacionalne programe reform, programe za stabilnost in konvergenčne programe ter priporočilo Sveta o ekonomski politiki euroobmočja, UPOŠTEVAL pri sprejemanju priporočil za posamezne države za leto 2019;

I – POGLOBLJENI PREGLEDI

3. MENI, da poglobljeni pregledi predstavljajo visokokakovostno in celovito analizo razmer v vsaki državi članici, ki se pregleduje; SE ZAVEDA, da so bila glede na specifične izzive gospodarstva vsake posamezne države uporabljena ustrezna analitična orodja, ki so bila dopolnjena s temeljito kvalitativno analizo;
4. SE STRINJA, da v vseh 13 državah članicah, v katerih so bili opravljeni poglobljeni pregledi (Bolgarija, Ciper, Francija, Grčija, Hrvaška, Irska, Italija, Nemčija, Nizozemska, Portugalska, Romunija, Španija in Švedska), obstajajo makroekonomska neravnotežja različnih vrst in stopenj resnosti v okviru postopka v zvezi z makroekonomskimi neravnotežji;

5. SE STRINJA z mnenjem Komisije, da v treh državah članicah obstajajo čezmerna neravnotežja (Ciper, Grčija in Italija);
6. JE SEZNANJEN s tem, da namerava Komisija v okviru posebnega spremljanja še naprej pregledovati razvoj dogodkov in ukrepe politik, ki jih sprejmejo vse države članice z neravnotežji ali čezmernimi neravnotežji;
7. PONOVRNO POUDARJA, da bi bilo treba v celoti izkoristiti postopek v zvezi z makroekonomskimi neravnotežji – vključno z uporabo postopka v zvezi s čezmernim neravnotežjem, kadar Komisija ali Svet menita, da je to ustrezno –, pri tem pa delovati pregledno in dosledno ter zagotoviti, da bodo države članice prevzele odgovornost za postopek; ŠE NAPREJ MENI, da bi morala Komisija vsakič, kadar se odloči, da Svetu ne bo predlagala sprožitve postopka v zvezi s čezmernim neravnotežjem, čeprav je ugotovila, da se posamezna država članica sooča s čezmernimi neravnotežji, takšno odločitev jasno in javno utemeljiti;
8. POZDRAVLJA dejstvo, da je bil zaradi rasti BDP in političnih prizadevanj držav članic dosežen napredek pri odpravljanju makroekonomskih neravnotežij v EU; POUDARJA, da v nekaterih državah članicah še naprej obstajajo šibke točke, zlasti v zvezi z neravnotežji stanj, pri čemer ostajajo predvsem neravnotežja glede zasebnih in javnih dolgov na zgodovinsko visokih ravneh in se ne odpravljajo dovolj hitro; IZPOSTAVLJA, da te visoke ravni dolga zmanjšujejo možnosti za absorpcijo prihodnjih negativnih gospodarskih pretresov; POUDARJA, da je treba pri znakih morebitnih nevzdržnih trendov še naprej spremljati razvoj dogodkov, zlasti kadar so ti trendi povezani s hitro rastjo cen stanovanj in stroškov dela na enoto;

9. UGOTAVLJA, da je večina držav neto dolžnic dosegla precejšen napredek pri odpravljanju primanjkljajev na tekočem računu, vendar so visoke ravni zunanjega dolga še vedno pereč problem za več držav članic; hkrati UGOTAVLJA, da imajo druge države članice medtem še naprej velike presežke na tekočem računu, ki so se le malenkostno znižali; PONAVALJA, da bi si morale države članice s primanjkljaji na tekočem računu ali visokim zunanjim dolgom še dodatno prizadevati za boljšo konkurenčnost in preprečevanje čezmerne rasti stroškov dela na enoto. Države članice z visokimi presežki na tekočem računu bi morale dodatno izboljšati pogoje za spodbujanje rasti plač, ob spoštovanju vloge socialnih partnerjev, ter tudi v prihodnje prednostno izvajati ukrepe, ki spodbujajo naložbe ter podpirajo domače povpraševanje in potencial za rast, s tem pa olajšujejo ponovno uravnoteženje;
10. POUDARJA, da so potrebni politični ukrepi in odločna zavezanost strukturnim reformam za zmanjšanje neravnotežij v vseh državah članicah, tudi kadar se soočajo z makroekonomskimi neravnotežji, ki vplivajo na nemoteno delovanje ekonomske in monetarne unije. Neravnotežja bi bilo treba trajno odpraviti, in sicer tako, da bi se izboljšala odpornost in zmanjšala tveganja, pri tem pa bi se bilo treba osredotočiti na ključne izzive ter ustvariti pogoje za trajnostno rast in delovna mesta;

II – IZVAJANJE PRIPOROČIL ZA POSAMEZNE DRŽAVE

11. OPOZARJA, da večletno ocenjevanje Komisije kaže, da je več priporočil za posamezne države povezanih z dolgoročnimi strukturnimi vprašanji, za katere je potrebnega več časa, da se razrešijo, in da konkretni rezultati niso vidni takoj; POZDRAVLJA večletno oceno Komisije glede izvajanja priporočil za posamezne države, ki kaže vsaj „določen napredek“ v zvezi z več kot dvema tretjinama priporočil od začetka evropskega semestra leta 2011; UGOTAVLJA, da splošno izvajanje priporočil za posamezne države za leto 2018 še zdaleč ni zaključeno in da se izvajanje reform še vedno razlikuje glede na politična področja in države; POUDARJA, da sta za nadaljnji napredek pri reformah potrebna stalna osredotočenost in odločno prevzemanje odgovornosti na nacionalni ravni;

12. IZPOSTAVLJA, da je zaradi vse večjih svetovnih tveganj in počasnejše rasti bistveno učinkovitejše izvajanje reform. Fiskalno politiko bi bilo treba izvajati ob doslednem spoštovanju Pakta za stabilnost in rast, pri tem pa ustrezno razločevati fiskalne napore držav članic ter tako upoštevati njihove potrebe po stabilizaciji in trajnosti; v zvezi s tem POUDARJA, da je treba preprečiti nazadovanje pri pomembnih strukturnih reformah; PONAVALJA, da se Evropa še naprej sooča z izzivi na področju produktivnosti, saj je rast produktivnosti šibkejša in zaostaja za rastjo drugih naprednih gospodarstev; v zvezi s tem ZNOVA POUDARJA, da so strukturne reforme in naložbe, tudi v visokokakovostno izobraževanje in usposabljanje, pomembne zaradi spodbujanja inovacij in digitalizacije ter lažjega širjenja novih tehnologij za večjo produktivnost in več delovnih mest;
13. SE ZAVEDA, da je v poročilih za posamezne države za leto 2019 večji poudarek namenjen potrebam po naložbah in da se namerava Komisija v priporočilih za posamezne države za leto 2019 bolj osredotočiti na potrebe po naložbah; POZDRAVLJA dejstvo, da so države članice dosegle določen napredek na področju izboljšanja poslovnega okolja, lažjega dostopa do financiranja, zlasti za mala in srednja podjetja, zmanjšanja upravnih bremen ter oblikovanja pravičnih in rasti prijaznih davčnih sistemov, hkrati pa ugotavlja, da je bil napredek pri odpravljanju ozkih grl za naložbe in povečevanju potenciala za rast nezadosten; PONOVRNO POUDARJA, da bi bilo treba dati prednost nadaljnjim strukturnim reformam, da bi odpravili ozka grla za naložbe, povečali potencial za rast, dodatno izboljšali institucionalno in poslovno okolje ter okrepili upravno učinkovitost in kakovost predpisov; UGOTAVLJA, da bi bilo treba okrepiti enotni trg, s čimer bi spodbudili nadaljnje strukturne reforme na proizvodnih in storitvenih trgih, ter preoblikovati insolvenčne okvire, da bi bili bolj učinkoviti. To bi obenem pomagalo izboljšati odpornost in omogočilo gospodarstvom, da obvladajo pretese;

14. POZDRAVLJA stalno izboljševanje razmer v bančnem sektorju in dejstvo, da so se deleži slabih posojil v skoraj vseh bolj prizadetih državah članicah euroobmočja stabilizirali ali se zmanjšujejo, vendar POUDARJA, da je napredek v državah članicah in bankah še vedno neenak, kar v nekaterih primerih zahteva nadaljnje ukrepanje v skladu z akcijskim načrtom Sveta; POUDARJA tudi, da je treba še naprej ohranjati finančno stabilnost in neodvisnost monetarne politike;
15. POZDRAVLJA nadaljnje izboljševanje razmer na trgih dela, vendar UGOTAVLJA, da še vedno obstajajo pomembni izzivi. V nekaterih državah članicah je brezposelnost še vedno visoka, neenakost pa je višja od ravni pred krizo. Potrebna so nadaljnja prizadevanja za zmanjšanje brezposelnosti mladih in dolgotrajne brezposelnosti ter povečanje udeležbe žensk na trgu dela. Trge dela ter socialne in izobraževalne sisteme je treba tudi prilagoditi izzivom globalizacije, tehnološkega napredka in demografskih sprememb. V zvezi s tem POUDARJA, da potrebujemo okvire za pogajanja o plačah, ki podpirajo določanje plač v skladu z lokalnim in sektorskim razvojem produktivnosti in brezposelnosti, pri tem pa upoštevajo nacionalno vlogo socialnih partnerjev, ter da potrebujemo ukrepe politike, s katerimi bi poskrbeli, da institucije trga dela omogočajo potrebne prilagoditve, podprli strokovno izpopolnjevanje in preusposabljanje ter zagotovili učinkovite aktivne politike trga dela;
16. POZDRAVLJA način, na katerega je Komisija v poročila za posamezne države vključila evropski steber socialnih pravic, da bi sledila uspešnosti na področju zaposlovanja in na socialnem področju; s tem se je bilo mogoče osredotočiti na makroekonomska neravnotežja in ohraniti glavne prioritete v zvezi z gospodarskimi reformami.